

ב"ל (תל-אביב-יפו) 20569-08-12 - יונה בעבור נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 20569-08-12 - יונה בעבור נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 20569-08-12
יונה בעבור

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד ארן ספורטה

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[19.02.2013]

לפני: כב' השופטת שרה מאירי

ע"י ב"כ עו"ד משה שלום (ס.מ.)

פסק דין

1. בפניי ערעור לפי סעיף 213 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה - 1995 (להלן: "החוק") על החלטת הועדה הרפואית לעררים (נכות כללית) מיום 10.6.2012, שקבעה את נכותה של המערערת בשיעור 32% נכות ("הועדה").

טענות הצדדים

2. טענות המערערת: טענה הוועדה כאשר קבעה דרגת נכות בשיעור 32%, כאשר לא נתנה דעתה לתלונותיה בגין הכאבים במפרק ירך ימין והצליעה בהליכתה כתוצאה מכך. בנוסף, טענה הועדה שלא נתנה דעתה למסמך רפואי מיום 8.2.2012 לפיו בבדיקת ההדמייה הודגמו שינויים ניווניים בפרק ירך ימין.

הוועדה התעלמה מתלונותיה בדבר כאבים במפשעה ולמעט בבדיקת המערערת בעניין ההגבלה בתנועות הגב, אין הוועדה מתייחסת לליקויים אחרים אורטופדיים עליהם התלוננה המערערת בפני הוועדה. התעלמות הוועדה מליקויים רבים מהווה טעות משפטית היורדת לשורש קביעתה ובנסיבות אלה מבקשת המערערת להחזיר את עניינה לוועדה.

3. טענות המשיב: אין בנימוקי המערערת כדי להצביע על פגם משפטי כלשהו ותלונות על כאבים כלשהם, כשלעצמם, אינם מקנים אחוזי נכות ובנושאים האורטופדיים הבדיקה הקלינית היא החזות לנכות הרפואית שנקבעת בסופו של יום.

במקרה דנן המערערת נבדקה והוועדה מציינת את ממצאיה האורטופדיים. לגבי מפרקי הירכיים ניתן לראות בבירור כי נמצאו טווחים מלאים, ובכל זאת הוועדה בחרה להעניק סעיף מותאם וקבעה 5%. במקרה שלפנינו הוועדה באה לטובת המערערת. הוועדה עיינה בסיכומי הביקור של הרופא האורטופד המטפל ולעניין הגב בחרה להשאיר את האחוזים שניתנו בשיעור של 20% המשיב סבור שבמקרה שלפנינו הדרך הנכונה היא לפנות בהליך של פנייה מחדש. לאור כל זאת, סבור המשיב שיש לדחות את הערעור.

דיון והכרעה

4. אקדים ואציין כי דין הערעור להדחות. להלן אפרט את נימוקי הכרעתי.

הלכה פסוקה היא כי בית הדין מוסמך לדון במסגרת ערעור על החלטות ועדות רפואיות לעררים רק בשאלות משפטיות. כבר נקבע, כי במסגרת סמכותו בוחן בית הדין אם הועדה טעתה בשאלה שבחוק, חרגה מסמכותה, הסתמכה על שיקולים זרים או התעלמה מהוראה המחייבת אותה (עב"ל (ארצי) 10014/98 יצחק הוד - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע לד 213 (1999)). עוד נקבע כי קביעת שיעור הנכות וסעיפי הליקוי הרלוונטיים הן קביעות רפואיות מובהקות הנמצאות בתחום סמכותה הבלעדית של הוועדה ובית הדין אינו מוסמך להתערב בהן (עב"ל (ארצי) 217/06 יוסף בן צבי - המוסד לביטוח לאומי, (לא פורסם, 22.6.2006)).

אחת מהחובות המוטלת על הוועדה הרפואית לעררים, בהיותה גוף מעין שיפוטית היא חובת ההנמקה על מנת לאפשר ביקורת שיפוטית של בית הדין על החלטותיה (דב"ע (ארצי) 1318-01/ע טיה - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע טו 60). אשר לחובת ההנמקה, עליה להיות ברורה ומפורשת אשר ממנה ילמד לא רק רופא אחר את הלך המחשבה שהביא להחלטה, אלא גם בית הדין יוכל לעשות זאת ולבחון האם הועדה נתנה פירוש נכון לחוק (דב"ע (ארצי) מג/1356 - 01 לביא - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע יז 130).

בענייננו, טענות המערערת מכוונות כולן כנגד שיקול דעתה הרפואי של הועדה אשר לבית הדין אין סמכות להתערב בו. עפ"י ההלכה, בית הדין אינו שם עצמו כמומחה לרפואה והוא אינו קובע את דרגת הנכות של הנפגע מאחר וזהו תפקיד הועדה.

מעיון בפרוטוקול הוועדה עולה כי הוועדה התכנסה בהרכב נכון אשר כלל מומחים בתחום הפגימות של המערערת. הוועדה שמעה את תלונות המערערת, עיינה בתיק הרפואי על מסמכיו וביצעה בדיקה קלינית במערערת (בדיקה בתחום הנפשי ובדיקה אורטופדית). הוועדה מציינת לעניין התחום האורטופדי כי "הולכת היטב ללא תמיכה", "מפרקי ירכיים טווחים מלאים נטולי כאב". עוד מציינת הוועדה כי עיינה בסיכומי ביקור רפואי של הרופא האורטופד המטפל וכן עיינה בסכום ביקור ממרפאת כאב.

בסיכומי של דבר הוועדה מעריכה על פי שיקול דעתה הרפואי ובמסגרת סמכותה את אחוזי הנכות שיש ליתן למערערת. קביעת הוועדה לעניין זה הינה עניין רפואי המבוסס על שיקול דעתה המקצועי של הוועדה ובית הדין לא יתערב בקביעה זו. יתר על כן, הנמקת הוועדה ברורה, ניתנה לאחר שביצעה בדיקה קלינית אורטופדית במערערת ואין כל קושי לעמוד על הלך רוחה.

לנוכח כל האמור לא מצאתי כי נפלה טעות משפטית בעבודת הוועדה המחייבת התערבותו של ביה"ד. סוף דבר:

5. (א) הערעור נדחה.

(ג) כמקובל בהליכים שעניינם בטחון סוציאלי - אין צו להוצאות חרף דחיית הערעור. הצדדים רשאים לפנות לבית הדין הארצי לעבודה בבקשת רשות ערעור על פסק דין זה בתוך 30 יום. ניתן היום, ט' אדר תשע"ג, (19 פברואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.